

Deze rubriek wordt verzorgd door de Lappersfort Poets Society, een kring van dichters en dichtersessen die de bezorgdheid voor de aarde in poëzie heeft gegoten. Ze nemen het op voor het Lappersfortbos en alle bedreigde bossen en wouden. Hun stem fluistert zich een weg naar het oor van de wereld. Zie ook www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php en www.poëziebos.be

Er loopt iets mis

Met Vortje?
Nee, niet met Vortje.

Ik ben teveel gefocust en daardoor oppervlakkig. In mijn droom ben ik in emotioneel gebied.
Lang geleden,
en ook veel schaamte.

Tak! zegt Vortje.

Maar nu zie ik een haartje wegdansen in het licht.

Dat ik dat zie!
Dankzij de condities van licht en lucht.

Zopie zegt

Als zij een tandenfreak was...
Dan hij onvolledig!

Twee derde om precies te zijn dus een groot deel van zijn lichaam ontbrak.
Zou dat kunnen?
Wat? Dat hij een getal is, of een verhouding van getallen?

Nee, dat zij korte benen heeft.
Ook rijke, elegante mensen kunnen korte benen hebben. Dat hebben ze van hun vaders.

Hun vaders?
De dikke, korte rijkaards!

Het lied van koek

Mensen zeggen andere dingen
dan ze denken of doen, Zopie.
Ze zijn al blij als ze überhaupt
een leven hebben.

Er is geen samenklank tussen solist en
orkest.
Eerder een ongerieflijke symbiose.
Wablieft?
Een ongerieflijke symbiose.
Ah.

Aan de ene kant heb je de strijdvaardigheid
van Alice. Aan de andere kant Koek,
een loopvogel.
Bij gevaar rent hij niet razendsnel weg
maar blijft stokstijf staan als een
oneetbaar struikje.

Net als het individu in de maatschappij.
Een uitstekende schutkleur, dat wel.
Maar toch liever een ander bestaan willen.

Iets

Iets denken. Maar
het tegengestelde tegelijk ook denken.
Dat is niet gemakkelijk,
zegt Koek.

Valt wel mee, zegt Zopie.
Maar dan blijkt dat het niet zo goed gaat
met haar.
Met het uit-werken van het kwade
en het binnen-nemen van het goede.

Er gebeurde er een breuk, een omslag toen
(in de Middeleeuwen)
tussen het goddelijke en het aardse.

Het aardse en het goddelijke.
Enfin ... Zo zou je dus de band of
datgene tussen Koek en Zopie
ook kunnen omschrijven.

De chocotoestand

Zegt: Wat ik leuk vind
is dat de boom terug blaadjes krijgt.
En lap! De boom krijgt terug
blaadjes.

Zegt: Dat is maar normaal.
Dat is toch niet interessant. Wat ik
leuk vind, is blijkaar iets anders.
Een zonnig karakter!

Zegt Demonax, terwijl hij voor zich
kijkt in plaats van naast zich en terwijl
hij recht spreekt in plaats van krom.
Maar er gebeurt niets.

Geeft niets, Demonax!
Misschien volgende week of volgend
jaar, na het einde van de chocotoestand.
Misschien dat hij dan wel blij is.

Tadaa!

Dit laat het ons zien.
Een voortdurende vrees om omlaag
te donderen. Alles
wat erboven uitsteekt.

Maar helpt dat?
Het maakt je eerder ongelukkig.
Gelukkig bestaat er een product
om die ontevredenheid op te lossen.
En dat is Dr. Syntax. Tadaa!

Dr. Syntax bezoekt het platteland.
Hij zegt: Er ligt een gigantische druk
op jouw syntaxis. En:
Je ziet er niet uit zoals je denkt.

Mijn advies:
Kijk niet meer om.
Beslis om geen minuut meer te verliezen.
Natuurlijk is er nog vanalles om je
achter te verschuilen.

Bart De Block (1978) schrijft poëzie en essays. Hij is redacteur van het literatuurtijdschrift *Kluger Hans*, waar hij onder meer Juliana Spahr, Michael Earl Craig en Zachary Schomburg vertaalde. Recent verschenen er gedichten van hem in *Het Liegend Konijn* (2012). Op zijn nachtkastje ligt momenteel *De onwetende meester* van Jacques Rancière naast *The Philosophy of Andy Warhol*.